

בת חזרין

מסע של אישה, לפסח

נגה סיתרי

והיא שעמדה

כ' בניסן תשע"ז

וְהִיא שְׁעָמְדָה
בְּנִסְיוֹן הַכּוֹאֵב
שׁוֹב לְבָדָה
רַק עִם אָב אוֹהֵב
וְהִקְדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּרוּךְ וּמְבָרֵךְ
מִבְטִיחַ שְׁגָם אוֹתָהּ
הוּא לֹא שָׁכַח

לְאֲבוֹתֵינוּ וְלָנוּ
שְׁתֵּהִיָּה כָּכָר נַחַת
וְנוֹכַל כְּלָנוּ
לְשׁוֹר צִלְחַת
מִצִּילָהּ עַל יָדָם
צֶעֶד צֶעֶד יָד בְּיָד
לְהַתְּכוּנוֹן כְּרֹאוֹי
לְבַחֹר הַמֵּיָּעֵד

שְׁלֹא אֶחָד בְּלִבָּד
יֵצֵא אֶתָּה לְפָגִישָׁה
וְאִיפֹה הָאֶחָד
שִׁיקַח אוֹתָהּ לְאִשָּׁה?
לְכַלּוֹתֵינוּ
עַד שְׁתַּכְלֶה הַהֶכְנָה
וְחַתְּנֵינוּ יִפְגְּשׁוּ בָּכֶן
עוֹד הַשָּׁנָה.

שלום למצטרפות למסע שלי. לפני מספר
שנים עברתי גירושין, בלי ילדים. פסח, חג
החירות. בשבילי הוא היה המעבר בין חוסר
הוודאות לגבי מה שיהיה לבין ההחלטה
הכואבת להיפרד. ומאז, החג הזה מטלטל
אותי כל פעם מחדש.

את בתוך המצר והגיע הליל
בתוך מחכה לביאת הגואל
ולך אין בית לפסח או בכור להציל
מנסה להתאפק ודמעה לא להזיל
ועוד לא ארזת ועוד לא אגדה
אזובה, כאובה ומעט אבודה
מתבוססת בדם ובכאב לא מובן
ולבך לך לוחש שאת לא תקרין
לא נשארת מאחור, זה פשוט לא הזמן
כך רוקם וטווה לך אביר תרחמן
ובהגיע העת תהיה לך קפיצה
דודך ידלג ונפשו חפצה
ואז כבר תוכלי להביט לאחור
ולהודות על פסח, מצא ומרור
על כאב שנתיך ויוצר לך קרבה
על דילוג שפלו אהבה.

יש לי אחות תאומה, יקרה ומקסימה. אנחנו
קשורות מאוד. בשנה אחרי שהתגרשתי,
היא ומשפחתה היו אמורים להגיע להורי
לליל הסדר. אני הייתי מלאה בתערובת
רגשות, וחיפשתי דרך להתמודד. וכך השיר
הזה נכתב, במוצאי שבת הגדול. התלבטתי
אם להראות אותו לאחותי, ובסוף הראיתי
לה אותו כמה דקות לפני כניסת החג.
בכינו והתחבקנו ואז הלכתי להתפלל
בתחושת קרבה גדולה.

הַחֲרוּת לְבָכוֹת
הַחֹפֶשׁ לְחֵבֶק
דְּמָעוֹת מְתוּקוֹת
יִוָּרְדוּ בְּלִי הַפֶּסֶק

לְהִיּוֹת בֵּת חוֹרִין
בְּלִבִּי יֵשׁ חֹר
לְצֹאת מֵעֲבָדוֹת
זֶה לְדַעַת לְבָחַר

לְתֵת מָקוֹם לְכָאֵב
לֹא לְהַסְתִּיר אוֹ לְבָרֵחַ
לְקַבֵּל חֲבוּק אוֹהֵב
וְלִשְׁאֵב מִמֶּנּוּ כֹחַ

שְׁתִּינּוּ יַחַד יִצְאָנוּ מִרְחֹם
וְהָיָא מְלֵאֵת רַחֲמִים
גַּם אֲנִי אֶת יְלָדִי אֲחִבֵּק
בְּיוֹם מִן הַיָּמִים.

שיר שמתאר את החיבוק מהשיר הקודם.
נכתב ביום הראשון של חול המועד פסח.
בגלל קדושת חול המועד, לא כתבתי ביד
אלא בטלפון, ומאז הוא הפך לכלי כתיבה
זמין למחשבות ותחושות שעולות.

בלדה לישנה בסלון

לְהַכִּין אֶת הַחֶדֶר
לְהַרְחִיב אֶת הַלֵּב
לְהַסִּיר מְחַצּוֹת
וְאֶת מָה שְׁכּוֹאֵב

לְפַתֵּחַ אֶת הַדָּלֶת
לְטַאטֵא אֶבֶק
לְתֵת בְּשִׁמְחָה
בְּלִי לְהַרְגִּישׁ מַחֲנָק

לְהַכְנִיס אֶת הַשֶּׁפֶעַ
וְלְתֵת לוֹ מְקוֹם
לְיִשּׁוֹן בְּסֻלּוֹן
וּלְהַמְשִׁיךְ לַחֲלֹם.

מתנה לחג:

החלטתי!

אז מה אם אין לי בעל

שביא לי מתנה לחג?...

זה אומר שאני צריכה להשאר בלי?

הולכת מחר לסבב קניות חגיגי.

בצורת ה'.

לביחור

לֹא רוּצָה לְקַנֵּא בְּמִי שֶׁהִתְחַתְּנָה
לֹא לְהִבִּיט בְּעֵצָב בְּמִי שֶׁאוֹחֲזֹת אֶת בְּנָהּ
לֹא לְהִתְחַלֵּף עִם מִי שֶׁכָּבַר יְלִדָּהּ
לֹא לְכַעַס עַל מִי שֶׁאֵינָהּ בּוֹדְדָהּ

בְּלִבִּי יֵשׁ חֹר וּכְאֵב וְחֶסְרוֹן וְחֶלֶל
מִשְׁתַּדֵּלֶת לְשַׁמֵּחַ לֹא לְמָרוֹת אֶלָּא בְּגִלָּל
הַסִּדְקִים בְּלִבִּי שֶׁפּוֹרֵץ וְדֹרְכָם הָאוֹר
לְקוֹם מִשָּׁם כָּל רָגַע וְלִבְחֹר .

כשהייתי סטודנטית לעיצוב גרפי,
צילמתי פרוייקט בנושא חורים. קצת
אבסורדי, לנסות לצלם את האין. תוך כדי
העבודה על הפרוייקט, גיליתי כי תפקידו
של החור הוא לתת לאור להיכנס. כמו
באישון העין (ובעקבותיו - המצלמה),
בלי החור לא היה ניתן לראות. ובמילים
אחרות מתקופה מאוחרת יותר: חור זה
מקום שנותן לקב"ה להיכנס. ניסיתי
ליישם את העיקרון הזה גם עם תחושת
החיסרון בחיים שלי. לפעמים הצלחתי,
לפעמים לא.

התנערי

מִי הִרְשָׁה לָךְ
לְהִיּוֹת חֲלָשָׁה
כָּל כָּךְ
לְפָתוֹד
מִמִּי
שֶׁאֵת יְכוּלָּה לְהִיּוֹת
קוֹמִי בְּכָר
לְעֲשׂוֹת אֶת מָה
שֶׁאֵת חוֹלְמָת.

ט"ז כסלו תשע"ח

אין לה' מעצור להושיע ברב או במעט

יהונתן בן שאול אמר זאת לנערו
לפני שנלחמו שניהם בפלישתים.
עודדתי את עצמי אחרי הגירושין.
מסתבר שיש מי שרוצה לצאת איתי.
ברוך ה'.

זכה

עַל עֲרֻמוֹת הַטִּישׁוֹ
שִׁכְלִיתִי בְּעֶלְבוֹנִי
אֲנִי מִזְדַּכָּה
בַּדֶּרֶךְ לַחֲפָה
עַל הַמַּדְרָגוֹת
מִפְּלָסוֹת
הַדְּמָעוֹת לִי
אֶת הַדֶּרֶךְ
וְהַמִּמְחָטוֹת
יוֹצְרוֹת לִי
סֵלָם
עַד לְכַסָּא.

בבת אחת

בבת אחת

נהייתי אמא

בבת אחת

אני שמחה

בבת עיני

בתי שלי

היי ברוכה.

**"הפכת מספדי למחול לי".
בחול המועד פסח נולדה בימי הבכורה.**

לַעֲמֹד מוֹל הַיָּם
בְּלִי לִרְאוֹת אֶת הַסּוּף
לְהִכְנִיס עוֹד אֲוִיר
אֶת הַכּוֹחוֹת לְאַסֹּף

לַעֲשׂוֹת הַשְּׁתַּדְּלוֹת
בְּלִי לַחֲשֹׁב פְּעָמִים
עִם הַרְבֵּה אֲמוּנָה
לְקַפֵּץ אֶל הַמַּיִם

נוֹגְעִים בַּגָּלִים
הַרְגָּלִים נִרְטָבוֹת
מִתְקַדְּמִים וְשׁוֹקְעִים
מְצִיפּוֹת מַחֲשָׁבוֹת

הַיָּדִים בִּפְנִים
הַתְּנוּעָה הִיא קִנְיָה
הַמַּיִם קָרִים
מֵאֲבָדִים קֹצֵת תְּחוּשָׁה

לְהִרְפִּין אֶת הָרֹאשׁ
הַגּוּף קֹצֵת נִסְחָף
עוֹד רֹגַע הַמַּיִם
נוֹגְעִים כְּכֹר בְּאֶף

וְהִנֵּה הַמַּטָּה
הָאֵם זֹו מִכָּה?
יוֹצֵאת מִהֶפֶה
תִּפְלָה, וְעָקָה

וּלְפֶתַע הַיָּם
אֶל מוֹל הָעֵינִים
הַיָּם הַגּוֹעֵשׁ
נִבְקַע לְשָׁנִים

מִתַּחַת לִסְעָר
מִתְגַּלֶּה חֲרָבָה
לְצַעַד כָּל הַדֶּרֶךְ
עַל קֶרְקַע יִצְיָבָה

לְהַגִּיעַ לַסּוּף
אַחֲרֵי כָּל מָה שֶׁקָּרָה
לַעֲלוֹת עַל הַחוּף
וְלֹאמַר שִׁירָה.

תם ולא נשלם

בעזרת ה' בחודשים הקרובים
יהיה פרויקט מימון המונים (הדסטארט)
לספר השירים המלא של המסע שלי אחרי הגירושין
"גלוית לב".

להצטרפות לקבוצת העדכונים:
gluyat.lev@gmail.com

עדכונים הדסטארט גלוית לב

קבוצת WhatsApp

יש לסרוק קוד QR זה באמצעות מצלמת
WhatsApp כדי להצטרף לקבוצה